Dosarul nr. 1a-1086/25
1-25142608-02-1a-25112025

Judecătoria Hâncești (sediul Central)
Judecător Maria GANGANU

D E C I Z I E
în numele Legii

06 mai 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI
Grefier: Marilena ARNĂUTU

Cu participarea:
- Procurorului din Procuratura de Circumscripție Centru – Vasile OANȚA
- Apărătorului inculpatului MUNTEANU Vasile – avocat Andrieș LAZĂR
- Inculpatului – MUNTEANU Vasile *****(*prin teleconferință*)

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

MUNTEANU Vasile ***, a.n. *****, IDNP *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în mun. Hâncești, str.***** studii medii incomplete – 7 clase, celibatar, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog, la evidența medicului psihiatru cu D-za - *****anterior condamnat (antecedentele penale sunt stinse) prin:

- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 21 august 2015* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosit comunității pentru o durata de 150,ore;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 18 decembrie 2015* procesul penal intentat în privința inculpatului pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 11 iulie 2016* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) cu aplicarea art.82 Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 4 luni în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe a fost adăugată în întregime partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Sentința Judecătoriei Hâncești din 21 august 2015 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni 8 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 23 decembrie 2020* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, art.186 alin.(2) lit.c)

și d) Cod penal și art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei prin prisma art.84 Cod penal și art.85 Cod penal;

- *Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 26 mai 2022* inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) c) și d) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, și se stabilește pedeapsa pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță: 08 octombrie 2025 - 31 octombrie 2025;
Judecarea cauzei în instanța de apel: 25 noiembrie 2025 – 06 mai 2026.
Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T :

1. *Prin Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025,* ***MUNTEANU Vasile*** *****a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal (*episodul privind sustragerea bunurilor de la partea vătămată ȚURCANU Ludmila*) şi în baza acestei Legi, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

MUNTEANU Vasile *****a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal (*episodul privind sustragerea bunurilor de la partea vătămată COLȚA Ion*) şi în baza acestei Legi, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui MUNTEANU Vasile *****pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei aplicate în penitenciar de tip semiînchis în conformitate cu prevederile art.72 alin.(3) Cod penal.

Măsura preventivă – arestul preventiv aplicat în privința inculpatului MUNTEANU Vasile *****la data de 06 septembrie 2025 și prelungit prin Încheierea Judecătoriei Hâncești, (sediul Central) din 04 octombrie 2025 – a fost menținută până la definitivarea sentinței.

Termenul executării pedepsei al calcula din data pronunțării sentinței – 31 octombrie 2025, cu includerea în termenul executării pedepsei a termenului aflării lui MUNTEANU

Vasile în stare de arest preventiv din 04 septembrie 2025 ora: 10:00 până la 31 octombrie 2025.

Acțiunea civilă înaintată de COLȚA Ion a fost admisă.

A fost încasat de la MUNTEANU Vasile *****, a.n. *****, în beneficiul lui COLȚA Ion prejudiciul material în mărime de 5 326 (cinci mii trei sute douăzeci şi șase) lei, precum şi prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

Corpul delict: un suport electronic de tip DVD-R de culoare albă cu inscripția OMEGA ce conține două înregistrări video cu denumirea „D03_202540712020959" și denumirea „D03_202540712020956" din data de 12.07.2025, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.09.2025 după definitivarea sentinței de păstrat la materialele dosarului.

Sentința judiciară în partea menținerii arestului preventiv se execută imediat.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut* că, ***MUNTEANU Vasile*** *****, în perioada 25 octombrie 2024 ora 7.00 - 26 octombrie 2024 ora 11.00, acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane şi urmărind scop de profit, a pătruns în domiciliul lui ȚURCANU Ion, amplasat în strada ***** din municipiu Hâncești, de unde a sustras pe ascuns un televizor marca „Toshiba", de culoare neagră, la preț de 8 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, MUNTEANU Vasile *****a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în domiciliu.*

Tot el, la data de 11 iulie 2025 ora 21.00 acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane şi urmărind scop de profit, a pătruns în vehiculul marca „***** cu numărul de înmatriculare ***** parcat în strada ***** din municipiu Hâncești şi care aparține lui COLȚA Ion, de unde a sustras pe ascuns mijloace bănești în sumă de 3 000 lei şi două carduri bancare emise de BC „Moldindconbank" de pe care, ulterior, a extras 1 358 lei 95 bani și respectiv 967 lei 40 bani, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în sumă de 5 326 lei 35 bani BNRM.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, MUNTEANU Vasile *****a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în domiciliu.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025 prin care a solicitat admiterea apelului, casarea Sentinței din 31 octombrie 2025, în partea stabilirii pedepsei penale și emitere unei Decizii noi cu numirea unei pedepse ce nu este legată de privațiune de libertate.*

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat faptul că inculpatul a recunoscut parțial vina, a colaborat cu organele de urmărire penală, a manifestat regret față de faptele comise și a oferit declarații veridice. Acesta a contestat valoarea prejudiciului reținut, menționând că suma sustrasă de la partea vătămată a fost mai mică decât cea indicată în

învinuire, aspect confirmat parțial și de declarațiile părții vătămate. De asemenea, a susținut că bunul sustras de la cealaltă parte vătămată nu a rămas în posesia sa.

Se mai arată că inculpatul este persoană cu dizabilitate (invalid de gradul II), și-a exprimat intenția de a nu mai comite infracțiuni și de a repara prejudiciul cauzat, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, fără privare de libertate.

4. *Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

În acest context se indică și pct.6.1 al Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părţile care au fost prezente la pronunţarea hotărîrii termenul curge da la pronunţare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinţei.

Raportînd normele legale precitate la circumstanţele speţei, Colegiul Penal consideră apelul declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 a fost pronunțată public la data de 31 octombrie 2025 în prezența avocatei, copia sentinței fiindu-i înmânată la aceeași dată (31.10.2025), fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 13 Vol. II), iar cererea de apel a avocatei Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile a fost depusă la data de 06 noiembrie 2025 (f.d. 15-16 Vol. II) ceea ce se confirmă prin ștampila instanței de judecată.

Prin urmare Colegiul penal, verificând acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens**,** consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

5. ***Procedura citării legale a fost executată.***

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul inculpatului Andrieș LAZĂR a susținut integral cererea de apel ce a fost înaintată de către avocata BADEA Margareta, conform argumentelor și temeiurilor invocate cu solicitarea de admitere în totalitate a acesteia.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul MUNTEANU Vasile *****fiind audiat prin intermediul teleconferinței a pledat pentru admiterea cererii de apel declarate de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025. A declarat că a dat anterior declarații care sunt veridice și pe care le susține, ceva suplimentar nu mai are nimic de adăugat.

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul din Procuratura de Circumscripție Centru, Vasile OANȚA a pledat pentru respingerea ca nefondat a apelului declarat de către avocat în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței instanței de fond ca un legală și întemeiată, ținând cont de faptul că rolul pedepsei penale este de a reeduca persoana, însă, conform revendicării pe numele inculpatului, observă faptul că acesta a săvârșit numeroase fapte infracționale, plus contravenții, astfel, pedeapsa actuală își găsește perfect aplicabilitatea în raport cu personalitatea celui inculpat..

În ședința Curții de Apel Centru, părțile vătămate ȚURCANU Liudmila și COLȚA Ion fiind legal citați despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-au prezentat. Cu referire la prevederile art.412 alin.(5) Cod procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

6. *Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025, și menține fără modificări Sentința atacată, din considerentele ce succed.*

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătoreşti privind infracțiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1)* ***respinge apelul****, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c)* ***apelul este nefondat;*** *2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe şi dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”*.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare şi prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod

de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova".

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că inculpatul MUNTEANU Vasile *****a săvârșit infracțiunile imputate lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovății inculpatului MUNTEANU Vasile *****în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.186 alin.(2) lit.c) și art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovății inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art.6 par. 1 din Convenție, deși

obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. *(Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei)*. Astfel, Colegiul penal preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

8. Colegiul a reținut că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025 este contestată cu apel de către avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, în partea stabilirii pedepsei penale.

În subsidiar, Colegiul penal reține că apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică dată faptelor inculpatului. Întrucât nici procurorul, nici inculpatul și avocatul acestuia și niciun alt participant la proces nu au formulat critici cu privire la această încadrare juridică, instanța de apel nu va proceda la examinarea fondului cauzei în această privință. Analiza instanței se va face strict în limitele solicitărilor formulate de apelant.

Astfel, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel. Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

9. Potrivit textul apelului înaintat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, se invocă că instanța de fond nu a ținut cont corespunzător de circumstanțele atenuante, de persoana inculpatului și de situația sa de sănătate, aplicând o pedeapsă prea aspră, motiv pentru care se solicită stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

Analizând pedeapsa aplicată inculpatului MUNTEANU Vasile *****pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal (2 episoade), Colegiul constată că aceasta a fost stabilită în mod legal și echitabil, nefiind identificate temeiuri care să justifice intervenția instanței de apel prin casarea sentinței în partea ce ține de individualizarea pedepsei, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate

circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-le o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Conform art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în

obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art.7, 61, 75-78 Codul penal, şi anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Cod penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum şi motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deşi individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie

conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru a-şi îndeplini funcţiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Totodată, potrivit pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: - stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede şi alte categorii de pedepse mai ușoare; - aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod penal); - aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art.89 Cod penal, precum şi a liberării de răspundere penală conform art.55 Cod penal.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (*H. c. Belgiei 1987*).

10. Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiuni, consecințele sustragerii bunurilor a căror existență şi desfăşurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, contribuirea pedepsei la corectarea inculpatului, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea şi ar ocroti sănătatea personală şi publică, și consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar prin menținerea pedepsei aplicate de către prima instanță.

În contextul celor expuse Colegiul stabilește că infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție (directă) de persoana vinovată pentru care legislatorul a prevăzut aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului MUNTEANU Vasile *****, nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art.77 Cod penal, în privința inculpatului MUNTEANU Vasile *****a fost reținută circumstanța agravantă constând în săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni similare. Această concluzie se întemeiază pe actele judiciare examinate în cauză, din care rezultă că inculpatul a fost anterior recunoscut vinovat de comiterea unor infracțiuni prevăzute de art.186 Cod penal, de aceeași natură cu cele ce formează obiectul prezentei cauze, ceea ce confirmă existența unei stări de recidivă și relevă un grad sporit de pericol social al persoanei.

În procesul stabilirii datelor ce caracterizează persoana inculpatului MUNTEANU Vasile *****, instanța a reținut informațiile rezultate din materialele cauzei, și anume caracteristica cet. MUNTEANU Vasile *****potrivit căreia se caracterizează satisfăcător de către vecini și cunoscuți, plângeri în privința acestuia în cadrul IP Hâncești au parvenit, la fel anterior a fost condamnat (f.d. 113); Certificat medical – la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 114); Referință privind componența familiei (f.d. 115); concluzie medicală – la evidența medicului psihiatru se află (f.d. 116); revendicare/F-246 anterior condamnat (f.d. 117-119); scrisoare de însoțire cu anexa sentințelor judecătorești emise pe numele lui MUNTEANU Vasile *****, cazier contravențional pe numele lui MUNTEANU *****Vasile potrivit căruia, în perioada de timp 01.01.2010 – 04.09.2025 au fost înregistrate 8 contravenții toate fiind din domeniul încălcării ordinii publice având statut – neperceput (f.d. 153).

Astfel potrivit revindecării anexate la materialele cauzei penale și a copiilor sentințelor de condamnare se atestă că inculpatul anterior a fost condamnat prin:

- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 21 august 2015* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosit comunității pentru o durata de 150,00 ore;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 18 decembrie 2015* procesul penal intentat în privința inculpatului pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 11 iulie 2016* inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) cu aplicarea art.82 Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an 4 luni în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe a fost adăugată în întregime partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Sentința Judecătoriei Hâncești din 21 august 2015 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni 8 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești din 23 decembrie 2020* inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal și art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei prin prisma art.84 Cod penal și art.85 Cod penal;
- *Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) din 26 mai 2022* inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) c) și d) Cod penal, cu aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, și se stabilește pedeapsa pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.; (f.d. 120, 121-123, 124-125, 126- 132, 133, 134-145, 146-151, 152);

Astfel, instanța de judecată, la individualizarea, stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei aplicate inculpatului MUNTEANU Vasile *****, a procedat în conformitate cu principiile prevăzute de art.6, 7, 16, 61 și 75 Cod penal, realizând o analiză complexă și cumulativă a tuturor criteriilor legale de individualizare a răspunderii penale.

În acest sens, instanța a avut în vedere gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, încadrate în categoria infracțiunilor mai puțin grave potrivit art.16 Cod penal, caracterul intenționat al acestora, modul concret de săvârșire, precum și natura și întinderea consecințelor produse asupra relațiilor patrimoniale ocrotite de legea penală. Totodată, s-a reținut că inculpatul nu se află la prima abatere de la lege, acesta având antecedente penale pentru infracțiuni similare, aspect care evidențiază o conduită infracțională repetitivă și o rezistență la procesul de reeducare.

Instanța a apreciat, de asemenea, conduita procesuală a inculpatului pe parcursul urmăririi penale și al judecării cauzei, atitudinea față de faptele comise, precum și datele ce caracterizează personalitatea acestuia, concluzionând că sunt întrunite elemente care denotă necesitatea unei reacții penale ferme, orientate spre realizarea scopului prevăzut de art.61 Cod penal, respectiv corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

În acest context, Colegiul apreciază că aplicarea unor sancțiuni distincte sub formă de închisoare pe câte 2 ani pentru fiecare episod infracțional reflectă în mod proporțional gravitatea faptelor și periculozitatea socială a inculpatului, iar stabilirea pedepsei definitive prin aplicarea regulilor concursului de infracțiuni prevăzute de art.84 alin.(1) Cod penal, rezultând o pedeapsă de 3 ani închisoare, constituie o soluție legală și temeinic fundamentată.

Executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu art.72 alin.(3) Cod penal, corespunde atât criteriilor legale de individualizare a regimului de executare, cât și necesității asigurării unui echilibru între scopul represiv, preventiv și educativ al sancțiunii penale, fiind aptă să asigure realizarea finalităților legii penale.

11. Deci, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiuni incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de apel constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns

la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiuni săvârşite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului MUNTEANU Vasile *****a unei pedepse în formă de închisoare.

Respectiv instanța de apel conchide că la stabilirea termenului de pedeapsă instanța de judecată s-a bazat atât pe solicitările părților procesului judiciar, prevederile normative ce ghidează individualizarea răspunderii și pedepsei penale, dar și de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii.

12. Cu referire la solicitarea apelantului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată, întrucât, în circumstanțele concrete ale cauzei, o sancțiune mai blândă nu ar fi aptă să realizeze scopurile prevăzute de art.61 Cod penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Or, analiza cumulativă a circumstanțelor cauzei relevă că inculpatul MUNTEANU Vasile *****se află în stare de recidivă, având multiple condamnări anterioare pentru infracțiuni similare, ceea ce denotă o perseverență infracțională și lipsa unui efect corectiv al sancțiunilor aplicate anterior. În pofida aplicării repetate a unor pedepse, inclusiv neprivative de libertate, acesta nu a tras concluziile necesare și a continuat să încalce legea penală, fapt ce conturează o periculozitate socială sporită a persoanei.

În aceste condiții, Colegiul reține că aplicarea unei pedepse mai blânde ar crea un dezechilibru între gravitatea faptelor și reacția statului, fiind de natură să diminueze rolul preventiv și educativ al sancțiunii penale, dar și încrederea societății în eficiența actului de justiție. Practica judiciară constantă relevă că sancțiunile prea indulgente, în cazul persoanelor recidiviste, nu contribuie la reeducarea acestora și nici la prevenirea recidivei, ci, dimpotrivă, pot genera o atitudine de toleranță față de comportamentul infracțional.

Deși inculpatul a invocat recunoașterea parțială a vinei, cooperarea cu organele de urmărire penală și manifestarea căinței, aceste împrejurări nu au o intensitate de natură să fie calificate drept circumstanțe excepționale care să justifice abaterea de la regula aplicării unei pedepse privative de libertate, în contextul unei recidive evidente. Apărarea nu a demonstrat existența unor elemente deosebite legate de scopul și motivele infracțiunii, rolul inculpatului sau comportamentul său ulterior, care ar diminua esențial gradul de pericol social al faptelor comise.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că doar aplicarea unei pedepse privative de libertate, în cuantumul stabilit de instanța de fond, este aptă să asigure realizarea efectivă a funcțiilor pedepsei penale, respectiv constrângerea, reeducarea și prevenția, atât în plan individual, cât și general.

Colegiul reține că, potrivit dispozițiilor art.186 alin.(2) Cod penal, legiuitorul a instituit mai multe categorii de pedepse alternative pentru infracțiunea respectivă, și anume: amendă, munca neremunerată în folosul comunității sau închisoarea. Alegerea uneia dintre aceste sancțiuni ține de procesul de individualizare judiciară a pedepsei, care se realizează de către instanță în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la datele ce caracterizează persoana inculpatului.

În acest sens, instanța este obligată să efectueze o analiză completă și detaliată a tuturor elementelor relevante pentru stabilirea pedepsei, având în vedere: natura și gravitatea infracțiunii comise, modul de săvârșire a faptei, scopul urmărit de inculpat, consecințele produse, comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, precum și antecedentele sale penale.

În prezenta cauză, instanța de fond a reținut că inculpatul MUNTEANU Vasile a mai fost anterior condamnat, ceea ce denotă o persistență în comportamentul infracțional și o lipsă de receptivitate față de pedepsele aplicate anterior. Această împrejurare evidențiază faptul că sancțiunile mai blânde, precum amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, nu vor produce efectul de reeducare și prevenție urmărit de lege.

Prin urmare, instanța de fond a apreciat, în mod întemeiat, că pedeapsa cu închisoarea reprezintă singura sancțiune aptă să răspundă scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Alegerea acestei pedepse reflectă o evaluare echilibrată între gravitatea faptei comise și necesitatea protejării valorilor sociale lezate.

Colegiul reține că instanța de fond a respectat în întregime principiile legale de individualizare a pedepsei, efectuând o analiză mult aspectuală a circumstanțelor cauzei, a datelor privind personalitatea inculpatului și a gradului de pericol social al faptei. În consecință, Colegiul apreciază că sancțiunea aplicată – pedeapsa cu închisoarea – este legală, temeinică și proporțională cu gravitatea faptei și cu periculozitatea socială a inculpatului, motiv pentru care se impune menținerea acesteia ca justă și echitabilă. Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

În contextul raționamentelor expuse, Colegiul Penal reține că instanța de fond a realizat în mod corect procesul de individualizare judiciară a pedepsei în privința inculpatului MUNTEANU Vasile *****, cu respectarea exigențelor art.75 Cod penal, analizând în mod cumulativ toate criteriile relevante, și anume: gravitatea infracțiunilor săvârșite, caracterul intenționat al acestora, modul și circumstanțele de comitere, scopul urmărit, consecințele prejudiciabile produse, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului, inclusiv antecedentele penale și conduita acestuia anterior și ulterior comiterii faptelor.

Instanța de fond a reținut în mod întemeiat că inculpatul prezintă o periculozitate socială sporită, determinată de starea de recidivă, ceea ce relevă ineficiența sancțiunilor aplicate anterior și lipsa unui proces real de reeducare. În aceste condiții, aplicarea unei pedepse mai blânde ar contraveni atât principiului proporționalității, cât și scopului preventiv și educativ al sancțiunii penale, consacrat de art.61 Cod penal.

Totodată, stabilirea pedepsei definitive în temeiul art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, sub formă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip

semiînchis, în condițiile art.72 alin.(3) Cod penal, reflectă o corectă aplicare a normelor de drept material, instanța având în vedere atât necesitatea sancționării proporționale a fiecărui episod infracțional, cât și necesitatea contopirii pedepselor într-o sancțiune unică, aptă să răspundă finalităților legii penale.

Prin urmare, Colegiul apreciază că pedeapsa aplicată este legală, temeinică și echitabilă, fiind individualizată în limitele sancțiunii prevăzute de lege și în concordanță cu circumstanțele concrete ale cauzei, asigurând realizarea efectivă a scopului pedepsei penale, atât sub aspectul reeducării inculpatului, cât și al prevenirii generale și speciale a infracțiunilor.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, consideră necesar a respinge apelul declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

13. În conformitate cu prevederile art. art.415 alin.(1) pct.1), lit.c) și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de avocata Margareta BADEA în interesele inculpatului MUNTEANU Vasile *****, și se menține fără modificări Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-347/2025 din 31 octombrie 2025.

Termenul executării pedepsei inculpatului ***MUNTEANU Vasile*** *****de calculat din data pronunțării prezentei Decizii – 06 mai 2026, cu includerea în termenul executării pedepsei, a perioadei aflării în stare de arest preventiv- din 04 septembrie 2025 până la data 06 mai 2026.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi suspusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI